

Автор: Зорница Илиева

„Особено място, особена личност, особена книга”- така проф. Пантев започна своето слово при представянето на мемоарната книга на Ицках Рабин в Аулата на СУ.

Емблематичната зала не успя да побере всички желаещи да чуят не само Симеон Василев, известният наш журналист и причина за издаването на тази книга на български език, но и сина на емблематичния лидер на Израел Ицхак Рабин. Приятно бе да се види в тази компания посланика на Израел в София, без чието съдействие тази

книга не би могла да стигне до българския читател, на кмета на Кюстендил, Петър Паунов, който същата сутрин бе открил паметна плоча на Рабин в града-люлка на борбите на българския народ за спасяване на българските евреи по време на Втората световна война, на детския хор на БНР, чиито песни на иврит погалиха душата на жадните за висока култура присъстващи граждани, преподаватели, журналисти, фоторепортери, студенти.

Н.Пр. г-н Ноах Гал Гендлер, посланик на Израел в София, не пропусна да посочи, че Ицхак Рабин е фигура без дебат в израелското общество. Генерал, главнокомандващ, депутат няколко мандата, министър на отбраната, посланик на страната си в САЩ, 2 пъти министър-председател, Нобелов лауреат за мир, посветил целия си живот на борбата за мир в Израел и е дал живота си за постигането на тази цел. Идеологическите различия, спирането на мирния процес, са в основата на изстрела, отнел живота на Рабин, но потресът от смъртта му в Израел и света доказва, че хората не искат нищо повече от това да живеят в мир и сигурност. Пожеланието българският народ никога да не се сблъсква с такава травма бе колкото емоционално, толкова и доброжелателно.

Симеон Василев ограничи своето представяне на книгата с думите, че това е уникално събитие за нас, защото двете ѝ части са спомени и речи, последната от които малко преди убийството на Ицхак Рабин. И допълни, че те са поука и поглед в бъдещето не само за Израел. Забележителната фраза на Рабин „Единственото средство да се запази живота свещен, това е реалният мир” е била водеща за него при осъществяването на идеята да предостави тези мемоари на българския читател.

„Да понесеш една плесница се иска по-голямо мъжество от това да я нанесеш” бе в основата на изказването на проф. Пантев. Защото генерал Рабин е бил величав воин. След 27 години на бойно поле той става миротворец. И никой не може със сигурност да каже къде е бил по-добър - на бойното поле или като министър, депутат, посланик и посрещаш хули и обиди за дейността си дори от свои.

Роденият в Йерусалим е решил съзнателно да сътвори мир в този измъчен регион. Превръща го в мост между войната и мира, но това му коства живота. Той е олицетворение на легендата, че истинските воини не умират, а напускат бойното поле. Той се е пренесъл на друго място, където изпитанията са не по-малко и не по-малко опасни. Проф. Пантев намери и връзката между българите и израелтяните: „Нито у нас, нито у вас е скучно”.

Според сина на Ицхак Рабин два са основните елемента, които символизират неговия знаменит баща - способността да идентифицира цели и да намира начин за реализацията им, както и да осигурява необходимите обстоятелства, при които Израел да продължи да съществува.

Осъзнаването на идеята, че САЩ са основния съюзник за тази идея, го кара да помоли да бъде изпратен за посланик в тази страна и да работи на практика за реализирането ѝ. Разговорите с Хенри Кисинджър са дали възможност да отстоява тази цел неотменно и тя става основен фактор в отношенията САЩ-Израел.

От главнокомандващ израелската армия в 6-дневната война, спечелена за кратко време с безпрецедентен успех, до посланик и министър-председател, Ицхак Рабин е отстоявал идеята за диалог с врагове и съмишленици с цел траен мирен процес в региона. Той е първият израелски премиер посетил арабска страна - Мароко през 1976 г. и първият, посетил Германия, независимо от протестите в собствената си страна. Защото Германия вече е стълб на сигурността в Европа и без нея няма решения на континента.

Той е този, който успоредно провежда реформи в страната си в социалното дело, в здравеопазването, в образованието, в построяването на магистрали, които вече носят неговото име. Поemanето на лична отговорност и контрол върху реализацията на идеите са непознато до момента качество на този министър-председател. Той създава идеите и после убеждава обществото в правотата им. С тази книга именно това ще се разбере - на какво Израел дължи успехите си и какви поуки може да си направите.

Тази книга наистина ще се чете с възлнение, но явно трябва и с въображение. Дано намери бързо път към сърцата на българския читател.